

กอบทรัพย์ ผลเจริญ 2555: การตกค้างของยาออกซิเตตราไซคลิกลิน และซัลฟาไดเม็ททอกซิน ร่วมกับ ไตรเมโทพริมในการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม (*Litopenaeus vannamei*) ปรินญาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย (วิทยาศาสตร์การประมง) สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การประมง ภาควิชาชีววิทยาประมง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ชอล ลิ้มสุวรรณ, Ph.D. 95 หน้า

การศึกษาเพื่อประเมินประสิทธิภาพของยาออกซิเตตราไซคลิกลิน และยาซัลฟาไดเม็ททอกซิน ร่วมกับ ไตรเมโทพริม ในอัตราส่วน 5:1 ต่อการยับยั้งการเจริญ และฆ่าเชื้อ *Vibrio* 8 isolate ได้แก่ *V. parahaemolyticus* (ABRCVP 01), *V. mimicus* (ABRCVM 01), *V. cholera* (ABRCVC 01), *V. algalolyticus* (ABRCVA 01), *V. vulnificus* (ABRCVV 01), *V. vulnificus* (ABRCVV 02), *V. fulvialis* (ABRCVF 01) และ *V. fulvialis* (ABRCVF 02) ที่แยกได้จากกุ้งขาวแวนนาไมที่มีอาการ โรคจีขาว ทำการทดสอบโดยการหาค่ายาที่ต่ำที่สุดใน การยับยั้งเชื้อแบคทีเรีย (MIC) และค่ายาที่ต่ำที่สุดในการฆ่าเชื้อแบคทีเรีย (MBC) พบว่ายาออกซิเตตราไซคลิกลินมี ค่า MIC และค่า MBC ต่อเชื้อทั้ง 8 isolate เท่ากับ 2 และ 3 พีพีเอ็ม ตามลำดับ ส่วนยาซัลฟาไดเม็ททอกซินร่วม กับไตรเมโทพริมมีค่า MIC และค่า MBC อยู่ในช่วง 91 – 139 และ 92 - 140 พีพีเอ็ม ตามลำดับ

การศึกษาผลการตกค้างของยาออกซิเตตราไซคลิกลิน และยาซัลฟาไดเม็ททอกซิน ร่วมกับ ไตรเมโท พริมในกุ้งขาวแวนนาไม โดยแบ่งออกเป็น 3 ชุดการทดลอง ได้แก่ ชุดการทดลองที่ 1 ไม่ผสมยาทั้งสองชนิด ในอาหารเป็นชุดควบคุมการทดลอง ชุดการทดลองที่ 2 ผสมยาทั้งสองชนิดกับอาหาร (5 กรัม ต่ออาหารหนึ่ง กิโลกรัม) แต่มีการเปลี่ยนถ่ายน้ำเพียงบางส่วน และชุดการทดลองที่ 3 ผสมยาทั้งสองชนิดกับอาหาร (5 กรัม ต่ออาหารหนึ่งกิโลกรัม) แต่มีการเปลี่ยนถ่ายน้ำปกติ ทดลองในกุ้งขาวน้ำหนัก 7 กรัม ให้อาหารวันละ 3 มื้อ โดยเว้นระยะหยุดยาอยู่ที่ 1, 5, 10, 15 และ 25 วัน นำกุ้งไปตรวจวิเคราะห์ด้วยวิธี HPLC ผลของยาออกซิเตตรา ไซคลิกลิน พบว่าชุดการทดลองที่ไม่ได้ผสมยาในอาหารนั้นไม่พบระดับการตกค้างของยา และชุดการทดลองที่ ผสมยาในอาหาร แต่มีการเปลี่ยนถ่ายน้ำเพียงบางส่วน พบยาตกค้างในวันที่ 1 เท่ากับ 0.037, 0.004, 0.004, 0.003 และ 0.001 พีพีเอ็ม ตามลำดับ และชุดการทดลองที่ผสมยาในอาหารแต่มีการเปลี่ยนถ่ายน้ำปกติ พบระดับยา ตกค้างที่ 0.014, 0.014, 0.009, 0.008 และ 0.005 พีพีเอ็ม ในส่วนของผลยาซัลฟาไดเม็ททอกซินร่วมกับ ไตรเมโท พริมระดับยาตกค้างที่ 0.037, 0.004, 0.004, 0.003 และ 0.001 พีพีเอ็ม ตามลำดับ และชุดการทดลองที่ผสมยา ในอาหารแต่มีการเปลี่ยนถ่ายน้ำปกติ พบระดับยาตกค้างที่ 0.014, 0.014, 0.009, 0.008 และ 0.005 พีพีเอ็ม ตามลำดับ โดยจากผลการทดลองพบว่าปริมาณเฉลี่ยตกค้างมากที่สุดหลังจากหยุดให้ยาคือวันที่ 1 หลังจากนั้น ปริมาณค่อย ๆ ลดลง แต่ยังคงตรวจพบปริมาณยาตกค้างหลังจากหยุดให้ยาในวันที่ 25

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก